

мой сынъ — ако ли, непослышашъ, съ обрашението си,
за да ма сководиша, отъ та же несносна, и смертоносна
скорбъ: известно да знашъ, защо та немамъ за
мой наследникъ — сыновнѣ смыслъ, за преоскорблене-
го твоего отца: природнѣ же разсоди, и прелестата
скорбъ, на горковоздыхающаго.

Твоего отца.

Ал. Ні.

За отвѣщателнаго образа.

Отвѣщательный образъ є отговеръ на хэйтелнаго, или клеветителнаго образа: тѣка исповѣдамъ знова
погрешеніе, което стбрихме, или прбсимъ за това про-
шеніе, или ся бправдоотговарвамъ, защо смы невѣжіи,
и не доумѣвамъ, и низполагамъ клеветниците, който
противъ насъ говорятъ.

Прежелаемый мой отецъ!

Познавамъ самъ себѣ, защо самъ недостоенъ, да
ся наречемъ сынъ тебѣ. О баче, вожделенный отче!
никогажъ иѣкой послѣдока не праведно, и безсловесно,
за да ся хѣли на многихъ погрешки, дано, не вѣди
бѣже мой! азъ да стана послѣдователь на Пріана, и-
ли да йда въ кѣховото оучилище, и да субвицѣа се-
беси съ брашланъ. Прбчес приноскамъ свидѣтеля на
това, мба домовладыка, който ще камъ праведно ски-
дѣтелствова: какъ азъ нелѣнтино послѣдовамъ про-
свѣтителното си оученіе: за което же и самъ началъ
чителъ на оучилището ще вѣй, каксамъ послѣдо-
вателъ, на академіческите науки, и слышамъ просвѣ-